

AUGUSTA

Vperior Sueuia, olim etiam Rhetia dicta, amplissimas ciuitates habet. Earū nobilissimæ sunt, Augusta Vindelica, & Constantia, quarum vna Noricū, altera autem Gallos, seu Heluetios aspectat. Illa verò Imperij Romani, vt hodie cultu & diuitijs clarissimum, ita origine quoq; vetustissimum municipium existit. Quæ inter pisculentissimorum fluminum Vindæ & Lechi confluentiam sita, ex vetustissima Sueuorum gente, quæ à Iaphet descendisse, & hanc primum inhabitasse prouinciam fertur, originem sumpsisse, constanti annalium testimonio perhibetur. Politiam quàm optimè constitutam habet, de qua Achilles Gassarus Medicus, hunc in modum: Ciuitas nostra, celeberrima habet omnis generis Panoplia, præcipuè æneorum tormentorum, quæ bombardas vocamus, aliquot domos elegantissima copia refertissimas, simul & publicas aliorum artificum, tum tabernas, tum officinas operosissimas, quibus non tam toti orbi vsitatissima, quàm mercatorum suorum nummosissimis monopolijs notissima, paucis retrò annis euasit. Ad hæc, pauperum curam vnicè gerit: Extant etiam præter Xenodochia, ægrorum ac orphanorum hospitalia, speciales adhuc ædes, quibus gratis vel peste infecti, suo fouentur tempore, vel Gallica hîc laborante, curantur, vel deniq; leprosi seorsim adseruantur. Denique, ingenti eleemosyna, tum reliquos inopes passim liberalissimè leuat, tum studiosos pueros, non parum multos, ex his domi humanioribus literis emancipat, forisq; stipendijs non poenitendis alit. Quin vel soli Fuggari penuria laborantibus, sed frugi municipibus, Anno 1519. supra centum habitationes, tanquam iustam ciuitatulam, de suo, apud Iacobinum suburbium fundarunt. Iam qua æquitate, clementia & prouidentia Magistratus, quàm politicè hic polleat, quæue prosperitate, industria, humanitate, & virtute reliqui ciues inter sese, aut cum alijs, tum in negotijs, vel apud Antipodes, ac vtrumq; mundi polum gerundis, tum in educandorum liberorum honestissima liberalitate, tum denique in domesticæ suppellectilis nitore, ad insolentiam vsque certent, nemo facillè dixerit. Sunt enim plerumque homines (imprimis blandæ scemellæ) forma pulchri, vestitu splendidi, victu voluptuarij, congressu & verbis ceremoniosi, actionibus astuti, moribus exotici, & opulentia *φλαυτοί*. Ex quibus hodie sedula opere, & quæstu officiosissima, forte sua contenta existit. Mercatores verò aliquot & Patricij, magno numero natalibus sunt restituti: multi Baronum nobilitate eminent, nonnulli etiam Comitum prærogatiuis gaudent, sed & integrum regnum, quidam apud Indos possident; adeò, vt in vniuersum S. P. Q. Auspurgensis instar Alabandæ fortunatissimi (vt Prouerbio habetur) censerì planè debeant, possintq; que. Quibus redditibus verò auriq; & argenti diuitijs, ærarium ciuitatis locupletatum sit, vel inde conijciat argutus Lector, quòd Senatus, exceptis annuis fabricarū (vt sic loquar) publicarum conducti famulicij, certorum officiorum, adeoq; belli maximi, infinitis impensis, pro sola obtinenda pace, supra trecenta millia aureorum Rhenensium, citra priuatas ciuium contributiones, proximis exposuerit, prompta pecunia, Comitijs. Vt autem, tanquam condito lustro, etiam ciuium capita, curiosius aliquis, ceu per trāsennam obiter queat estimare & colligere, sciendum pro certo, quòd anno 1549. mille septingenti, quinque infantes, Baptismo adhibiti, ac communibus Cœmeterijs, mille ducenta viginti septem humana cadauera, nulla Epidemia grassante, sepulta Auspurgi fuerint. Porro, etsi multos præclarissimos viros, qui rei literariæ ornamento fuerunt, Augusta protulerit, plurimum tamen, eo potissimum nomine, laudis meretur, quòd Cōradum Peutingerum, Iurisperitissimum S. Cæsareæ M. à consilijs, eruditorū turbæ ediderit, cui non modò patria, sed & vniuersa Germania, tanquam occupatæ regionis adfertori, plurimum debet, quòd peculiari libello, Argentoratum, Nemetes, Vangionēs, Moguntiacum, Agrippinenses, & pleraque loca alia citra Rhenum, Germaniæ, non Galliæ adscribenda, conuicit.